

نقطه زین اسبی

Saddle Point

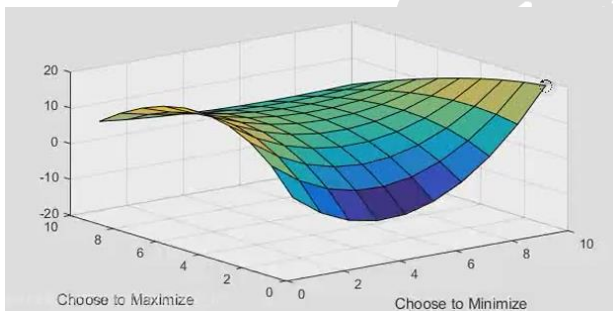
نقطه‌ی زینی نقطه‌ای است که کمینه ارزش‌های موجود و بیشینه ارزش‌های موجود در یک نقطه بر هم منطبق می‌شوند. بنابراین، نقطه زینی که به «کمترین بیشینه» یا (Minmax) معروف است، سطحی است که در یک راستا به بالا و در راستای دیگر به پایین خم می‌شود (مانند یک زین یا گردنه).

به زبان ساده اگر در یک آرایه دوبعدی (ماتریس) نقطه‌ای داشته باشیم که در سطر خودش کمترین مقدار و در ستون خودش بیشترین مقدار را داشته باشد آن را نقطه زین اسبی می‌گویند. برای مثال، عدد ۳ در ماتریس زیر که با * مشخص شده، نقطه زین اسبی است.

۲	۳	۲	۱
۳	*۴	۵	۵
۲	۱	۰	۲

یکی از کاربردهای مفهوم «کمترین بیشینه» در نظریه بازی‌ها است و برای تعیین بهترین استراتژی از این مفهوم استفاده می‌شود و به معنی نقطه‌ای است که کمترین میزان ضرر و بیشترین میزان منفعت را برای بازیگران اقتصادی به همراه داشته باشد و بازیگران اقتصادی با پذیرش آن از پیامدهای احتمالی بدتر در این نقطه با هم به توافق رسیده و منافع آن‌ها تا حدودی با یکدیگر همراه می‌شود (درویشی و رضانی، ۱۳۸۹). چنانچه مسئله‌ای فاقد نقطه زینی باشد، آنگاه نمی‌توان استراتژی قطعی را برای بازیگران معرفی کرد. کورنات (Cournot, ۱۸۳۸) نظریه بازی‌ها را برای یک بازی دونفره به صورت کلی مطرح کرده است. وان نیومن (Von Neumann, ۱۹۲۸) نظریه بازی‌ها را به عنوان یک شاخه مستقل علمی معرفی کرده است (عبدلی، ۱۳۸۷: ۱۴). در سال ۱۹۵۰ بازی معمای زندانی مطرح شد و بعد از آن نظریه بازی‌ها به طور گسترده در حوزه‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی دنبال شده است. در نظریه بازی‌ها می‌توان با تعیین

استراتژی نوع بازی، پیامدها، هزینه‌ها، ماتریس احتمالات ممکن و نقطه تعادل بازی بازیگران مبتنی بر قواعد بازی، بهترین استراتژی را انتخاب کرد. بنابراین، یکی از اصول اولیه نظریه بازی‌ها این است که در یک بازی دونفره با جمع صفر، استراتژی عقلایی بیشینه ساختن کمترین به‌کار گرفته شود. بر این اساس، هر بازیگر باید به دنبال بیشینه ساختن کمترین امتیازی باشد که می‌تواند از حصول آن مطمئن شود؛ یا به دنبال کمینه کردن بیشترین ضرری باشد که از تحمل آن اجتناب ناپذیر است. چنانچه هر دو بازیگر بدین گونه عمل کنند، استراتژی آن‌ها ممکن است در یک نقطه زینی با هم تلاقی کند. در این بازی دو بازیگر عقلایی تمایل خواهند داشت در نقطه زینی به نوعی به توافق ضمنی برسند (Shubic, ۱۹۶۷: ۲۴۷).

از آنجایی که نقطه زینی در نظریه بازی‌ها، نقطه‌ای است که استراتژی بازیگران در آن همگرا می‌شود و انتخاب استراتژی‌های مطلوب کمترین هزینه را برای بازیگران به همراه دارد، در صورت عدم اتخاذ استراتژی صحیح، بازیگران هزینه‌های بیشتری را پرداخت خواهند کرد. بدین معنی که اگر دو بازیگر در نقطه‌ای که کمترین میزان ضرر را برای آنان دارد به توافق نرسند، پیامدهای احتمالی که در صورت نپذیرفتن برای آن‌ها ایجاد می‌شود، بیشتر است.

یکی از کاربردهای نقطه زین اسبی در الگوهای تعادل عمومی است که رمزی (Ramsey, ۱۹۲۸) در الگوی رشد خود برای یافتن نرخ پس‌انداز بهینه به‌کار گرفته است. در

این راستا، میزان مصرف و پس‌انداز بهینه را با استفاده از حداکثرسازی تابع مطلوبیت بین زمانی نسبت به محدودیت بودجه بین‌دوره‌ای به دست آورده است. رمزی در نهایت به قاعده طلایی تعدیل‌شده (Adjustment golden rule) می‌رسد که در آن نرخ بهره واقعی برابر مجموع نرخ رشد جمعیت و نرخ رجحان زمانی است (Blanchard and Fischer, ۱۳۷۶). در معادله نهایی رمزی پویایی‌های سرمایه و مصرف در قالب مسئله پویای نقطه زینی تفسیر می‌شود. هر چند در ابتدا وجود تعادل زین اسبی در الگوی رشد رمزی مفهومی انتزاعی به نظر می‌رسید، اما با معرفی انتظارات عقلایی اقتصاد روی بازوی باثبات نقطه زینی قرار گرفت.

کتاب‌شناسی

بلانچارد، اولیور جین و فیشر، استنلی (۱۳۷۶). *درس‌هایی در اقتصاد کلان*، ترجمه محمود ختائی و تیمور محمدی، تهران: انتشارات سازمان برنامه و بودجه، جلد اول.
درویشی، فرهاد و رمضانی، ملیحه (۱۳۸۹). «نقطه زینی در نظریه بازی‌ها، مطالعه موردی جنگ ایران و عراق»، *فصلنامه ژئوپلیتیک*، سال ششم، شماره سوم، صص ۱۰۱-۷۰.

عبدلی، قهرمان (۱۳۸۷). *نظریه بازی‌ها و کاربردهای آن در بازی‌های ایستا و پویا*، چاپ دوم، تهران: نشر جهاد دانشگاهی.

Ramsey, F.P. (۱۹۲۸). "A Mathematical Theory of Saving", *Economic Journal*, ۳۸: ۵۴۳-۵۹.

Shubic, M., (۱۹۶۴). *Games for Society, Business and War: Towards a Theory of Gaming*, New York: Wiley.

حجت ایزدخواستی

عضو هیئت‌علمی دانشگاه شهید بهشتی